

Domarkompendium 2020
för
CÃO DA SERRA DA ESTRELA

Svenska Cão da Serra da Estrela-Föreningen
Svenska Mollosser- och Herdehundklubben
Framtaget för domarkonferens 2020
DOMARKOMPENDIUM 2020

Innehållsförteckning

Rasens historia.....	3
Bakgrund.....	6
Helhetsintryck	7
Viktiga måttförhållanden	8
Uppförande/Karaktär.....	8
Huvud.....	9
Skallparti.....	9
Ansikte.....	10
Hals.....	11
Kropp.....	12
Svans.....	12
Framställ.....	13
Bakställ.....	13
Rörelser.....	14
Päls.....	14
Färg.....	15
Storlek/vikt.....	15
Typ.....	16
Fel.....	18

Domarkompendiumet är framtaget av Eva Bentzer, Jan Hergren, Marianne Lindblom och Linda Sjötnun på uppdrag av SCSE Föreningen 2016 samt reviderats 2020. Kompendiet är godkänt av Svenska Molosser- och Herdehundklubben. Layout är gjord av Jonna Isaksson.

Rasklubbens inledning

2010 reviderades slutligen standarden för Cão da Serra da Estrela, vilket har fått stor betydelse med anledning av den tidigare felaktigt tolkade samt översatta detaljen beträffande tillåtna färger. Det har under många år inneburit att rasen utanför sitt hemland felaktigt har bl.a. diskvalificerats p.g.a. sin färg, brindle i olika nyanser. Vi är mycket tacksamma att denna efterlängtrade, korrekta förändring har skett.

I många år har i Portugal rasrepresentanter i färgen brindle placerats högt i olika officiella sammanhang, bl.a. på världsvinnarutställningen i Porto under Portugisisk domare år 2001.

Domare med internationellt perspektiv har under ett antal år kunnat följa utvecklingen i Sverige bl.a. genom rasklubbens årliga specialutställning och har kunnat konstatera att kvaliteten hos den Svenska estrelan har varit hög fram till 2010, trots ett mycket begränsat antal avelsdjur. För tillfället finns ingen aktiv föreningsansluten uppfödare i Sverige, men rasklubben ser med tillförsikt positivt på framtiden. SCSE föreningen arbetar för att öka intresset för rasen.

Estrelorna i Sverige idag är inte tillfredställande homogena, man ser i utställningssammanhang å ena sidan individer av hög internationell klass samt individer av medioker kvalitet vilka tyvärr allt för ofta erhåller CK.

Estrelan finns i två hårlag lång- och korthår, föreningens uppfattning är att det är av yttersta vikt att domarna använder händerna vid bedömningen av bägge hårlagen.

Rasens historia

Estrelan är en av de raser som ursprungligen kommer från Asien.

"Cão da Serra da Estrela" eller "Estrela Mountain Dog", som dess namn säger, härstammar från bergskedjan Serra da Estrela i Portugal, och hör till en av de äldsta raserna, på den Iberiska halvön.

I Portugal har den etablerat sig som en herdehund, d.v.s. den vaktar boskapshjorden mot två- och fyrbenta inkräktare. Rasen har många nära släktingar i de syd- och mellaneuropeiska bergstrakterna, där dessa har liknande arbetsuppgifter. Den kan vara misstänksam mot främlingar men mycket tillgiven sin ägare och familj, inte minst barnen.

Den första riktiga dokumentation om rasen man kan hitta, är i den långa episka dikten "Viriato Tragico" (Tragiska Viriathus) skriven av Bras Garcia de Mascarenhas, en Portugisisk gentleman som levde från 1596-1650 i Estrelabergen.

De tidigaste förfäderna av estrelan var vakt- och herdehundar i Serra da Estrela, i vad som nu är Portugal. Eftersom det inte finns några skriftliga register, är det inte med säkerhet känt om förfäderna som bidragit till denna ras fördes in av romarna när de koloniserade den Iberiska halvön, eller senare av de invaderande visigoterna. Oavsett, finns det inga oenigheter om att estrelan är en av de äldsta raserna i Portugal. Dessa tidiga vakthundar var inte den distinkta ras vi känner idag. Snarare utvecklades estrelan under perioder av flera hundra år. Herdarna har valt att avla på de hundar som hade de egenskaper som behövdes för att överleva och att utföra sitt arbete i bergsmiljön: stora i storlek, styrka, uthållighet, smidighet, en djup bröstorg, förmåga att tolerera en marginell diet, benens längd, en kraftfull mun, en dröglapp runt halsen, en lättsam och flytande gång, en varm päls och ett vakande, misstänksamt men lojalt temperament.

Eftersom området var isolerat, har rasen behållit sin rasrenhet. Livet ändrades för människor och hundar i regionen på 1900-talet. Isoleringen av regionen innebar att rasen var relativt okänd utanför Portugal fram till tidigt 1900-tal och ignorerades mestadels på hundutställningarna. Portugiserna favoriserade utländska raser mer än sina egna. Herdarna kastrerade ofta sina hundar för att förhindra dem från att lämna sin flock. Dessa faktorer hade en negativ effekt på estrelan. Från 1908 till 1919 hölls specialutställningar, kallade concursos, för att främja och bevara rasen estrela i regionen. Under denna period gjordes några försök till ett register, men av detta finns inget bevarat. Speciella boskapsvaktande arbetsprov inkluderades i dessa utställningar.

Proven bestod av att ägaren/herden förde in sin hund på ett stort fält med flera flockar av får. Domarna observerade hundens reaktion när den kom in på fältet och när herden beordrades flytta flocken uppkom det oundvikligen efterslänrare. Hunden förväntades att lämna sin plats som väktare för att föra tillbaka efterslänrarna till flocken och anta ledarpositionen i spetsen av denna.

Den första preliminära registrerade rasstandard publicerades 1922. I denna standard återspeglas endast de funktionella drag som naturligtvis fanns hos de bästa hundarna vid denna tid, även om den tog upp dubbla sporrar som återspeglar den "perfekta" hunden. Den karakteristiska herdekroken på svansen (hooked tail) och de tillbakavända (rosed) öronen, som senare blev en del av den officiella standarden, nämns inte i denna preliminära standard.

Den första officiella rasstandard skrevs 1933. Denna standard försökte särskilja estrelan som en distinkt ras. Detta ledde till att herdekroken på svansen och de dubbla sporrarna blev ett krav. Alla färger var tillåtna. Sedan dess har standarden genomgått förändringar vid ett flertal tillfällen. Som exempel blev de dubbla sporrarna valfritt 1955 och de tillåtna färgerna har begränsats några gånger för att uppnå dagens tillåtna färger.

Före andra världskriget var det fortfarande främst herdar och bönder i regionen som födde upp estrela och eftersom de flesta var analfabeter, gjordes det inte några försök att följa den officiella rasstandard, om de ens visste att det fanns en sådan.

I början av 1950-talet återvände intresset för rasen och de årliga concursos återinfördes. Återigen var syftet att stimulera intresset för rasen och få dem att följa den officiella rasstandarden. Under denna period var den långhåriga varianten mest populär på utställningarna, men "show-dogs" representerade endast en liten del av estrelapopulationen i Portugal (och gör det fortfarande). Många av de arbetande hundarna var (och är) korthåriga.

I början av 1970-talet minskade intresset kraftigt och det fanns oro om urartning och även oro för en eventuell utrotning av rasen. Den portugisiska revolutionen 1974 hjälpte dock till att bevara estrelan. Detta ledde till förbättringar både på utställningar i Portugal och bland de portugisiska hundraserna. Före revolutionen hade hundutställningar till stor del varit ett tidsfördriv för de rika, med sin förkärlek till de icke portugisiska raserna som statussymbol. Nu kunde arbetarklassen visa att de föredrog de inhemska raserna. Tillsammans med revolutionen kom även en ökning av brottslighet och detta medförde ett större intresse för vakthundar.

Det finns inga register om estrelor utanför Portugal före 1972. Men vissa individer har otvivelaktigt lämnat landet innan dess. 1972 och 1973 importerades ett par till USA och förmodligen har andra importerats sedan dess, men det var inte förrän 1998 som den första registrerade hunden importerades till USA. Storbritannien var det första landet att fastställa rasen utanför Portugal, 1972. Idag finns estrelan i många länder.

1980 importerades första estrelan från England och två år senare föddes den första svenska estrelakullen. På grund av de stränga regler som Sverige har haft vid införsel av hund har det varit ett ganska begränsat avelsmaterial, men tack vare aktiva och duktiga uppfödare som har både parat utomlands och importerat hundar, har rasen haft en sund avelsbas. Det har under åren gjorts importer från såväl Norge, Finland, Danmark, Frankrike, Holland och Portugal.

Rasstandard

FCI-nummer 173

Originalstandard 1982-05-26

FCI standard 2009-03-30

Översättning fastställd

2010-11-17

Hemland

Portugal

Arbetsområde

Herde-, vakt- och sällskapshund som även används som draghund

FCI klassificering

Grupp 2, sektion 2.2

Bakgrund

Rasen är känd sedan långt tillbaka som bergshund från Serra da Estrela i norra Portugal men det faktiska ursprunget har förlorats under tidens gång. Trots sitt okända ursprung kan rasen anses vara en av de äldsta raserna på iberiska halvön.

Hundarna förekommer över hela bergskedjan – från foten till högsta toppen (cirka 2000 meter över havet). Där ses den främst under sommaren, efter att snön smält, tillsammans med boskapen som lockats upp från den extrema hettan på låglandet som torkar ut betena där. Det ökade erkännandet av rasens egenskaper har lett till att den sedan senare hälften av 1900-talet fått spridning över världen.

Bakgrund

I Sverige är estrelan en hund med stort användningsområde. Det finns inte några "fårahedar" i Sverige vilket tyvärr innebär att dess ursprungliga arbetsuppgift i dagsläget inte är aktuellt. I rasens hemland däremot kan man fortfarande se estrelor självständigt arbeta med herden och dess flock.

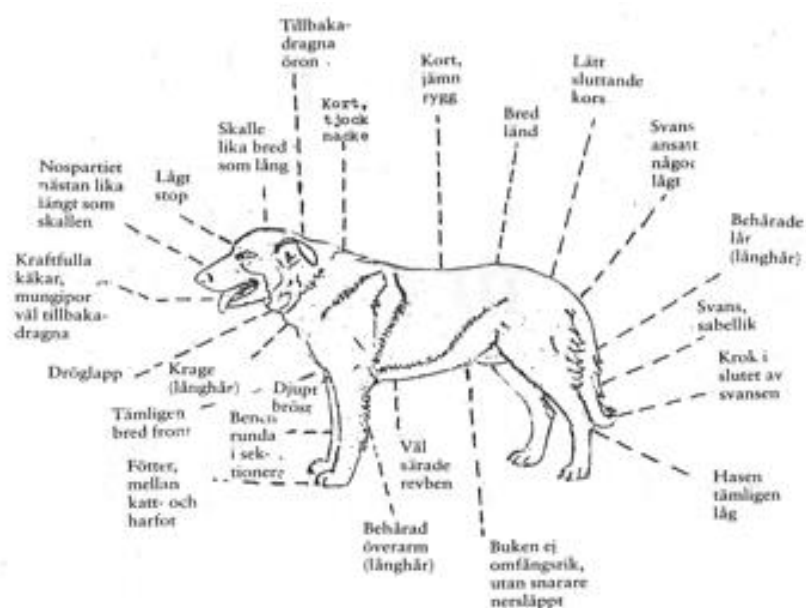
Estrelan som sedan generationer avlats fram för sin utomordentliga vaktegenskap, självständighet och fullkomliga lojalitet till sin herre, kräver en tydlig ledare för att bli en i vårt samhälle väl fungerande hund.

Att estrelan används som draghund vill vi kraftigt dementera, det är en skröna!

Estrelan har aldrig används som dragdjur i Portugal, detta strider mot rasens karaktär att utföra sådana arbetsuppgifter.

Typbild av arbetande hund i rasens hemland

Helhetsintryck

Att rasen beskrivs att vara av mastiff-typ är inte svårt att förstå. "Molossoid" kan endast betraktas som en allmän klassifikation av hundtyp och behövs inte fästas något större avseende vid eftersom både huvud och kroppsbyggnad är bättre beskrivna under respektive rubrik.

Vi vill påpeka att en estrela utvecklas mycket långsamt, och når inte sin fulla mognad förrän i 4-5 års ålder.

Helhetsintryck

Cão da serra da estrela är en stor, molossoid hund av mastiff-typ med två slags hårlag: lång- eller korthårig. Rasen är rustik och substansfull med raska rörelser och imponerande utstrålning. Dess utseende uttrycker vitalitet och lugn. Den skall vara välproportionerlig och välbyggd och se harmonisk ut vilket är hur rasen traditionellt har uppfattats sedan lång tid tillbaka.

Fel

Allmänt dålig helhet, tunn eller överviktig

Diskvalificerande fel

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Otypisk

Fawnfärgad hane och tik, långhår, av utmärkt typ och könsprägel.

Fawnfärgad vuxen hane, långhår, av utmärkt typ.

Fawnfärgad ungtik, långhår, av utmärkt typ.

Fawnfärgad hane, korthår av utmärkt typ. Lägg särskilt märke till förhållande bröstdjup/benlängd

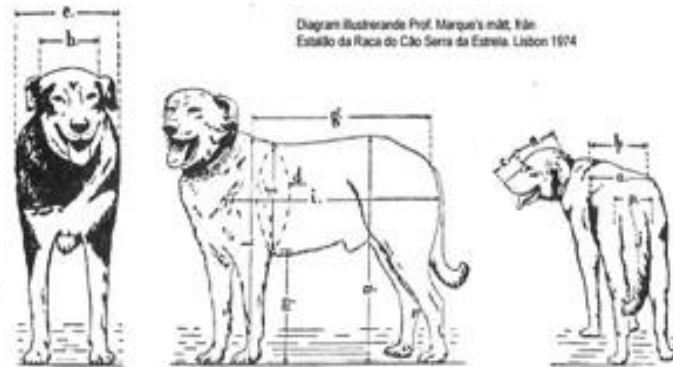
Brindle tik, korthår, av utmärkt typ.

Viktiga måttförhållanden

Ett ungefärligt mått kan vara 10;9, tikar kan accepteras att vara något längre.

Viktiga måttförhållanden

Rasen skall vara måttligt lång, tenderande till medellång. Bröstdjupet skall vara mindre än halva mankhöjden. Skalle och nosparti skall vara ungefär lika långa, om inte så skall skallen vara något längre.

Uppförande/Karaktär

Cão da serra da estrela är herdens oskiljaktiga följeslagare. Den är en trogen väktare av boskap, som den modigt försvarar mot rovdjur och tjuvar, liksom en utmärkt väktare av gård och hem. Rasen kan därmed vara mistrogen mot främlingar men typiskt är den lugnt foglig mot sin ägare.

Allvarliga fel

Nervöst och obalanserat beteende med tecken till skygghet

Diskvalificerande fel

Aggressiv eller extremt skygg.

Uppförande/Karaktär

En estrelas utpräglade vaktinstinkt är en del av rasens karaktär och skall inte sammanblandas med nervositet, vilket absolut inte skall premieras i utställningsringen.

Huvud

Huvudet skall vara kraftigt, stort, långt och något konvext sett i profil. Det skall vara väl ansatt och i proportion till kroppen, liksom skallen till nospartiet; alla delar skall vara i perfekt harmoni. Hjässan och kinderna skall ha slät hud.

Fel

Huvud som är smalt, långt och spetsigt

Diskvalificerande fel

Huvud som är mycket smalt, mycket långt, mycket spetsigt och som fullkomligt saknar molossoid karaktär

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara väl utvecklad och välvd med något divergerande linjer mellan skalle och nos, konvex från sidan sett.

Ögonbrynsbågarna skall vara något markerade och pannfåran svagt synlig. Nackknölen skall inte vara uttalad

Stop

Stopet skall endast vara svagt markerat. Det skall vara placerat ungefär mitt emellan nosspetsen och nackknöl.

Huvud

Avståndet från pannavsatsen till nospegeln är ungefär lika långt som avståndet till nackknölen.

Huvudstudie hanhund respektive tik. Båda md utmärkta huvuden, korrekt ansatta öron och fina ögon

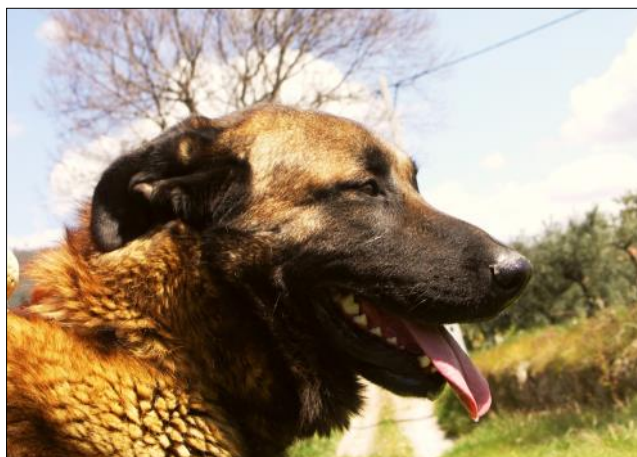
Skallparti

Stop

Bör vara obetydligt, är en viktig detalj som skiljer rasen radikalt från andra raser inom FCI grupp 2.

Arbetande korthårs tik, med välburna öron. Notera bröthäls som än i dag används av herdarna som skydd för sina hundar.

Korthårig hane med korrekt placerade och välburna öron.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara rak och ligga i linje med nosryggen.

Näsborrarna skall vara väl öppna. Nostryffeln skall vara stor och svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara långt och avsmalna mot nosspetsen utan att bli spetsigt. Det tenderar att vara rakt men är ytterst svagt konvext vid nosspetsen.

Allvarliga fel

Näsborrar med blekt pigment eller delvis opigmenterad nostryffel

Läppar

Läpparna skall vara väl utvecklade, men inte tjocka. De skall överlappa ordentligt, men inte vara hängande. Intensiv svart pigmentering skall finnas i gommen, på munnens slemhinnor och på läppkanterna.

Käkar/tänder

Käkpartiet skall vara väl utvecklat utan överdrift. Tänderna skall vara fulltaliga, starka, vita, korrekt ansatta och sluta väl ihop. Saxbett föredras, men tångbett är acceptabelt.

Diskvalificerande fel

Över- eller underbett

Ögon

Ögonen skall vara medelstora med tendens till små, ovala, jämnstora, väl öppna och placerade i linje.

Uttrycket skall vara uppmärksam och lugnt. Färgen skall helst vara mörkt bärnstensfärgade.

Ögonkanterna skall sluta tätt an och vara svarta.

Ögonbrynen skall vara något markerade.

Fel

Ljusa ögon

Diskvalificerande fel

Ögon som är blå eller olika stora

Ansikte

Läppar

Skall vara torra!

Käkar/tänder

Enstaka tandbortfall skall noteras i kritiken men behöver inte föranleda prissänkning. Vanligt förekommande "dropping teeth" d.v.s. de två mittersta incisiverna i underkäken sitter något nedanför tandraden! Behöver inte noteras i kritiken.

Ögon

Det förekommer inom rasen individer med allt för runda ögon, för ljusa samt snedställda ögon vilket förstör det standardenliga lugna intelligenta uttrycket.

Tik med rastypiskt uttryck, bra färg och form på ögon.

Ansikte

Öron

Öronen skall vara medelhögt ansatta, hängande och falla bakåt lateralt efter huvudets sidor med örats innerkant synlig, s.k. rosenöra. De skall vara tunna, trekantiga, ha rundad spets och vara små i förhållande till kroppen.

Fel

Öron som är felaktigt ansatta; hänger helt platt, är för långa, tjocka eller har för rundad tipp.

Allvarliga fel

Öron som är kuperade

Hals

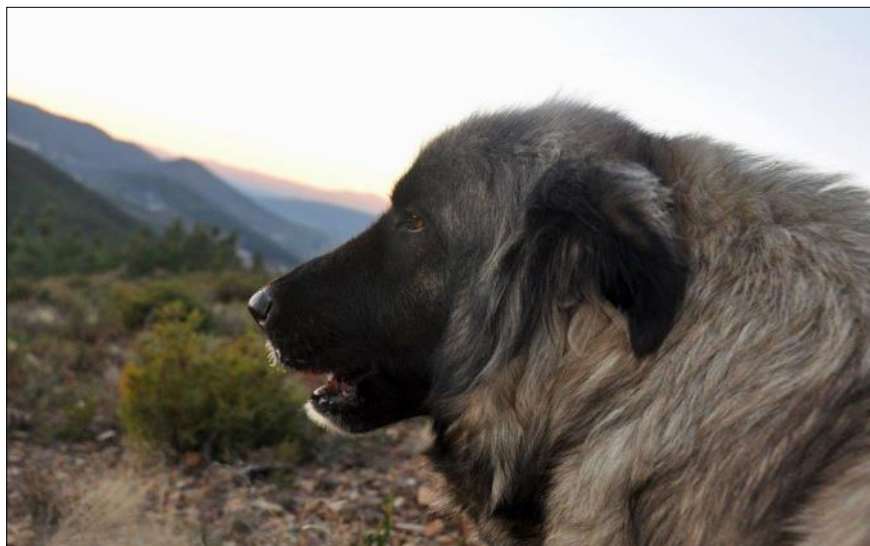
Halsen skall vara väl ansatt i skuldrorna, rak, kort och kraftig med måttligt utvecklad, inte överdriven, dröglapp.

Öron

Viktigast av alla kännetecken är öronen som skall vara relativt små, ca 11 cm långa och ca 10 cm breda, och böjda bakåt så att örats insida syns. Att öronen är små i förhållande till kroppen är en mycket viktig detalj som bör uppmärksammas. Öron som hänger platt nedåt är inte önskvärt! En riktigt bra individ bär alltid öronen tillbakadragna. Dåligt ansatta, mycket stora, tjocka eller felformade samt de tidigare beskrivna platta öronen bör inte premieras.

Hanhuvud med rastypiska öron

Rastypiskt huvud med korrekt ansatta och burna öron

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara rak och nästan horisontell.

Rygg

Ryggen skall helst vara kort samt välmusklad.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort, brett och välmusklat med god anslutning till korset.

Kors

Korset skall vara något sluttande, kort, brett och muskulöst. Höjden över korset skall vara densamma som eller något överstiga mankhöjden.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara väl välvd utan att vara tunnformad. Den skall vara bred, djup, väl nedsänkt och nå till armbågarna eller något lägre.

Underlinje och buk

Buklinjen skall vara gradvis men mjukt uppdragen från bröstben till ljumske. Buken skall inte vara omfångsrik utan vara i proportion till hundens substans och i harmoni med kroppen.

Svans

Svansen skall vara medelhögt ansatt, lång och tjock. Den skall bäras under ryggens horisontallinje, vara sabelformad och avslutas i en krok. När hunden är lugn skall svansen hänga naturligt mellan bakbenen och nå minst till hasorna, när den är alert eller i rörelse lyfts svansen över rygglinjen i en båge uppåt, framåt, åt sidan eller neråt utan att bäras in över korset. Svansen skall vara väl bepälsad med fana hos den långhåriga varianten.

Fel

Svans som bärs över ryggen; avsaknad av svanskrok

Allvarliga fel

Svans kuperad eller förkrympt

Diskvalificerande fel

Tillbakabildad svans

Kropp

Hane av utmärkt typ

Hane med rastypiska detaljer

Kors

Med en aning sluttande kors menas ca 30 grader.

Svans

Den s.k. herdekroken är önskvärd.

I dagsläget är vi i Sverige nödgade att ha överseende med avsaknad av herdekroken, om hunden för övrigt överensstämmer i stor utsträckning med standarden. Vi anser att i dessa fall skall prisavdrag inte göras. Svansen får inte rullas över ryggen som en hund av spetstyp.

Tik som visar en korrekt buren svans i rörelse, d.v.s utan att bäras in över korset.

Framställ

Helhet

Benstommen skall vara kraftig med väl utvecklade leder, raka framben och måttligt öppna vinklar samt fria rörelser.

Underarm

Frambenen skall vara parallella, långa, ha kraftig ben-stomme och vara i det närmaste cylindriska.

Framtassar

Framtassarna skall vara proportionerliga, varken för runda eller för långa utan ett mellanting mellan katt- och hartass (inte platta). De skall vara tjocka med väl slutna tår och väl bepälsade mellan tår och trampdynor. Klorna skall vara mörka, helst svarta och väl utvecklade. Trampdynorna skall vara tjocka och hårda.

Bakställ

Helhet

Bakbenen skall vara parallella med kraftig benstomme och välutvecklade leder. Vinklarna skall vara måttligt öppna och rörelserna skall vara fria.

Has/hasled

Hasorna skall vara tämligen lågt ansatta med måttligt öppna vinklar. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara lodräta och nästan cylindriska. Enkla eller dubbla sporrar kan finnas.

Baktassar

Baktassarna skall vara proportionerliga, varken för runda eller för långa utan ett mellanting mellan katt- och hartass (inte platta). De skall vara tjocka med väl slutna tår och väl bepälsade mellan tår och trampdynor. Klorna skall vara mörka, helst svarta och väl utvecklade. Trampdynorna skall vara tjocka och hårda.

Extremiteter

Framställ

Helhet

På senare tid har noterats, även i Sverige, korta över- armar vilket påverkar stegets längd, bör uppmärksammas.

Hane av utmärkt typ, med bra förhållande manke, bröstdjup och markavstånd. Fina rastypiska tassar.

Bakställ

Has/hasled

Hasen skall vara lågt ansatt, lagom vinklad, kraftig och stark.

2-årig långhårshane av utmärkt typ med ett bra och korrekt bakställ.

Rörelser

Rörelserna skall vara sunda och fria.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara kraftig, mycket riklig och något grov men inte överdrivet hård. Strukturen kan liknas vid gethår. Underullen skall bestå av fint, kort, rikligt och tätt ihopsittande hår. Den är vanligtvis ljusare än täckhåret.

Långhårig päls

Täckhåret skall vara rakt eller lätt vågigt, ojämnt på vissa ställen. På benen nedanför armbågarna och på hasen skall pälsen vara kortare och tätare och likaså på huvudet. På öronen skall pälslängden minska gradvis

från ansättningen till öronspetsen och också bli finare och mjukare. Pälsen skall vara längre på svansen som skall vara buskig, tjock och rikligt behårad. Den skall också vara längre runt halsen, där den formar en tjock man, på lårens baksidor liksom frambenens baksidor.

Korthårig päls

Pälsen skall vara kort och jämnt fördelad över kroppen. Den skall vara något kortare på huvud och ben, som inte skall ha något behäng.

Allvarliga fel

Pälsstruktur som avviker något från den i standarden beskrivna

Diskvalificerande fel

Päls som är fullständigt otypisk

Rörelser

Vuxen hane i rörelse

Päls

Pälsstruktur

Den typiska gethårsstrukturen som efterfrågas, finner man oftast på manken och på svansens översida.

Pälsslåg

De två pälsslågen, kort respektive lång är två olika varianter av samma ras som tävlar var för sig på utställning. I rasens hemland, Portugal, kan felregistrerat hårlag flyttas till rätt hårlag för att delta i rätt variant på utställningen. Med detta vill vi påpeka, att felregistrerat hårlag, inte diskvalificeras i rasens hemland.

En riklig päls av god kvalitet kan förvilla bilden av hunden och därför skall alltid hundens exteriör kontrolleras med händerna.

Vuxen hane (3-4 år gammal), korthår av utmärkt typ som visar en god benlängd. Korrekt korthårspäls

Päls forts

Färg

I Portugal är samtliga färger tillåtna utom enfärgat vit samt helsvart.

Basfärgen varierar från blekt gräddfärgad rakt genom gulbrun till nästan rött. De blekaste nyanserna av färgerna är inte önskvärda.

När svarta hår nästan täcker basfärgen kallas det för "sable" (sobel) vilket inte får förväxlas med brindle som är något helt annat.

Således kan vi sammanfatta nuvarande färggrupper som endast två, nämligen: fawn, som täcker många färgnyanser samt brindle som täcker samma eller något fler färgnyanser men med brindlemarkeringar. Båda dessa kan vara enfärgade eller "sable" i större eller mindre utsträckning.

Den svarta masken är ett attraktivt kännetecken för rasen och påverkar det typiska uttrycket hos estrelan, delvis avsaknad bör noteras men skall inte påverka prissättningen hos en individ av utmärkt typ.

Total avsaknad av mask däremot kan påverka prissättningen.

Färg

Följande färger är accepterade och ansedda som typiska:

Enfärgat: gul, fawn och grå i alla nyanser och intensiteter—varggrå, fawn, gul och grå, vanligtvis i ljusare och mörkare toner.

Brindle: fawn, gul eller grå grundfärg med svartaktig tigrering. Mörk mask på skalle och ansikte är typiskt.

Vita tecken är bara tillåtna längst ut på fram- och baktassarna samt som en liten fläck på nedre delen av hals och bringa.

Fel

Avsaknad av mörk mask

Diskvalificerande fel

Färg som inte anges i standarden; albinism

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 65-73 cm

Tik: 62-69 cm

+ 2 cm tolereras

Vikt

Hanhund: 45-60 kg

Tik: 35-45 kg

Fel

Storlek som inte är inom det i standarden angivna övre mankhöjds måttet, men är inom toleransen +2 cm.

Allvarliga fel

Hanhund med mankhöjd under 65 cm eller över 75 cm; tik med mankhöjd under 62 cm eller över 71 cm

Fawn

Gul

Brindle fawn

Grå

Grå, Fawn och Brindle

Typ

Hanar

Hanar av utmärkt typ i varierande ålder.

Tikar

Tikar av utmärkt typ i varierande ålder.

Fel

- Allmänt dålig helhet, tunn eller överviktig.
- Huvud som är smalt, långt och spetsigt.
- Ljusa ögon.
- Öron som är felaktigt ansatta; hänger helt platt, är för långa, tjocka eller har för rundad tipp.
- Svans som bärs över ryggen; avsaknad av svanskrok.
- Avsaknad av mörk mask.
- Storlek som inte är inom det i standarden angivna övre mankhöjds måttet, men är inom toleransen på +2 cm.

Allvarliga fel

- Nervöst och obalanserat beteende med tecken till skygghet.
- Näsborrar med blekt pigment eller delvis opigmenterad nostrifyffel.
- Öron som är kuperade.
- Svans som är kuperad eller förkrympt.
- Pälsstruktur som avviker något från den i standarden beskrivna.
- Hanhund med mankhöjd under 65 cm eller över 75 cm; tik med mankhöjd under 62 cm eller över 71 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Otypisk.
- Huvud som är mycket smalt, mycket långt, mycket spetsigt och som fullkomligt saknar molossoid karaktär.
- Över- eller underbett.
- Ögon som är blå eller olika stora.
- Tillbakabildad svans.
- Päls som är fullständigt otypisk.
- Färg som inte anges i standarden; albinism.

Nota Bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Hane, korthår tillsammans med herde

SCSE-Föreningen har tillstånd från upphovsrättsinnehavarna, att använda samt publicera bilderna och illustrationerna i kompendiet.

